

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

19. april 2026

NEDELJA	3. VELIKONOČNA - začetek tedna molitve za duhovne poklice
19.04.	10.00 za +Ivana, Geliško in Ivico Videnšek
Ponedeljek	Teotim
20.04.	19.00 za rajne Bezjakove, obl.
Torek	Anzelm
21.04.	
Sreda	Hugo
22.04.	
Četrtek	Jurij
23.04.	
Petek	Fidelis
24.04.	19.00 za +Angelo in Jakoba Ograjšek
Sobota	Marko, evangelist
25.04.	
NEDELJA	4. VELIKONOČNA – Nedelja Dobrega pastirja - sklep tedna molitve za duhovne poklice
26.04.	10.00 za oba rajna Jožeta Pečnik

Evangelij

Učenca spoznata Jezusa po lomljenju kruha

Iz svetega evangelija po Luku ([Lk 24,13-35](#))

Glej, prav tisti dan, prvi po soboti, sta dva izmed Jezusovih učencev potovala v vas, ki se imenuje Émavs in je šestdeset stadijev oddaljena od Jerúzalema. Pogovarjala sta se o vsem tem, kar se je zgodilo. In medtem ko sta se pogovarjala in razpravljala, se jima je približal sam Jezus in hodil z njima. Njune oči pa so bile zastrte, da ga nista spoznala. Rekel jima je: »O kakšnih rečeh se pogovarjata med potjo?« Žalostna sta obstala in eden izmed njiju, ki mu je bilo ime Kleópa, mu je odgovóril: »Si ti edini tujec v Jeruzalemu, ki ne ve, kaj se je tam zgodilo te dni?« »Kaj neki?« je rekel. Dejala sta: »To, kar se je zgodilo z Jezusom Nazaréčanom, ki je bil prerok, mogočen v dejanju in besedi pred Bogom in vsem ljudstvom; kako so ga naši véliki duhovniki in poglavarji dali obsoditi na smrt in križati. Mi pa smo upali, da je on tisti, ki bo rešil Izrael. Vrh vsega pa je danes že tretji dan, odkar se je to zgodilo. Vsi iz sebe smo tudi zaradi nekaterih žena iz naših vrst. Ko so bile zgodaj zjutraj pri grobu in niso našle njegovega telesa, so se vrnile in pripovedovale, da so celó videle, kako so se jim prikazali angeli, ki so povedali, da on živi. Nekateri od naših so šli h grobu in so našli vse takó, kakor so pripovedovale žene, njega pa niso videli.«

In on jima je rekel: »O nespametna in prepočasna v srcu, da bi verovala vse, kar so povedali preroki! Mar ni bilo potrebno, da je Mesija to pretrpél in šel

v svojo slavo?« Tedaj je začel z Mojzesom in vsemi preroki ter jima razlagal, kar je napisano o njem v vseh Pismih. Medtem so se približali vasi, kamor so bili namenjeni. On pa se je delal, kakor da gre dalje. Silila sta ga in govorila: »Ostani z nama, kajti proti večeru gre in dan se je že nagnil.« In vstopil je, da bi ostal pri njiju. Ko je sédel z njima za mizo, je vzel kruh, ga blagoslôvil, razlomil in jima ga dal. Tedaj so se jima odprle oči in sta ga spoznala. On pa je izginil izpred njiju. In rekla sta drug drugemu: »Ali ni najino srce gorelo v nama, ko nama je po poti govóril in razlagal Pisma?« Še tisto uro sta vstala in se vrnila v Jeruzalem ter našla zbrane enajstere in tiste, ki so bili z njimi. Govorili so: »Gospod je res vstal in se prikazal Simonu.« Tudi onadva sta pripovedovala, kaj se je zgodilo na poti in kako sta ga prepoznala po lomljenju kruha.

Lk 24,13–35

SPOZNANJE, DA JE GOSPOD VSTAL

Kdaj pride spoznanje, da je Gospod vstal? Ne zadoščajo niti razprave niti pot, ki jo prehodi Jezus z učencema. Njuna želja, da bi ga srečala, je tako goreča, da tujca, ki očitno nekaj ve, povabita k mizi. In šele potem pride tisti slovesni trenutek spoznanja.

Tekanje gor in dol, pa čeprav od 'Božjega groba' do 'Božjega groba', ne zadošča, da bi spoznali Gospoda.

Tudi razpravljanje o njem nas pušča prazne. Ni nujno, da se celo razpravljanje in obračanje Božje besede človeka dotakne.

Šele ko utrujeni sedemo k Gospodu, ko ga prosimo, da deli z nami kruh, ko nam ta da svoj blagoslov, je prostor za spoznanje. Poglejmo pomembna dejstva.

Večer in utrujenost. Dokler so naše moči zadostne, ne potrebujemo Boga. Ko bomo v naporih prešibki, da bi sami vse storili, je mogoče, da bomo Gospoda iskreno povabili k sebi in ga čisto zares srečali in spoznali.

Kruh. Kruh je več kot to, kar s to besedo pojmuje danes. Kruh pomeni življenje. Ko ne bomo le sedali za mizo, da poklepetamo, pa čeprav o pomembnih stvareh, ko bomo resnično delili življenje z drugimi, šele takrat bo med nas sedel Gospod sam in se nam razodel.

Zanimivo je, da sta učenca dovolila tujcu, da deli oz. lomi kruh! Gospod za nas ni več tujec, vendar – ali dovolimo, da deli kruh našega življenja, ali dopustimo, da Gospod upravlja z našim življenjem, kot on hoče?

Blagoslov. Pri vsem tem je še blagoslov, milost, ki je vedno od zgoraj. Resnično spoznanje Gospoda je vedno dar, je sad Božjega blagoslova. Lahko se naprezamo, da bi spoznali živega Boga, a sad, t. j. spoznanje, je v celoti odvisen od Božje milosti.